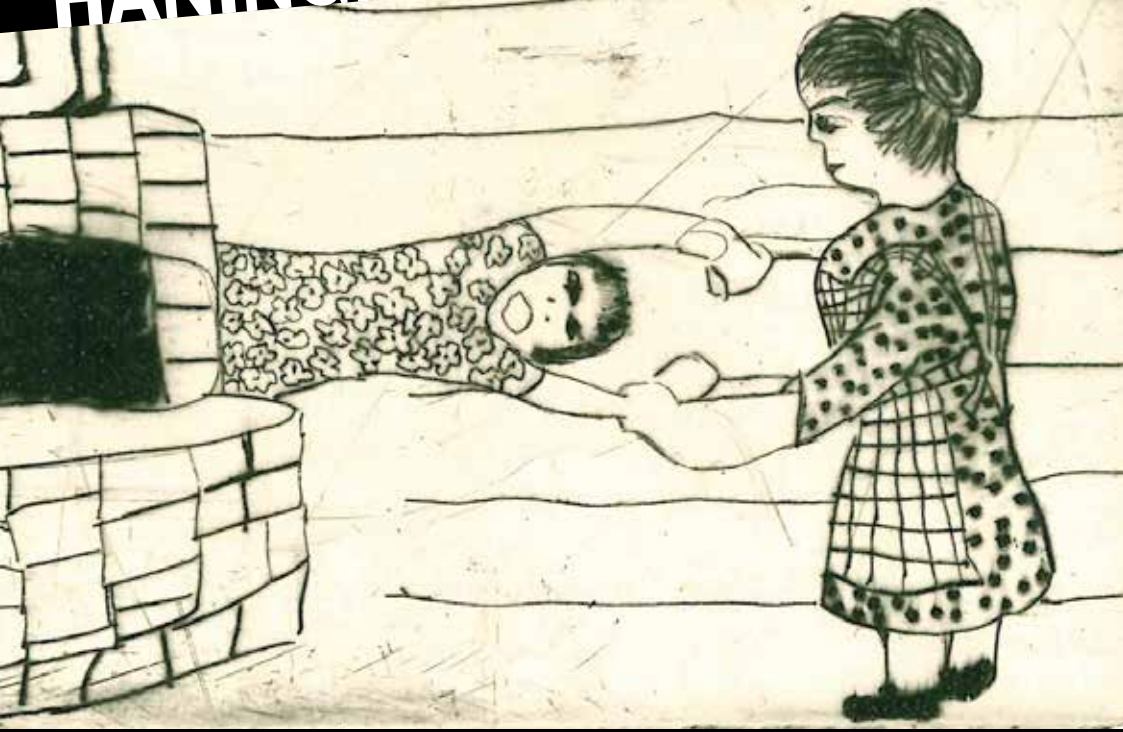

HANINGE KULTUR

**THELMA AULIO PAANANEN
VILLE LENKKERI
HEIDI KILPELAINEN
DEN BESVÄRLIGA ÖDLAN**

**23 SEPTEMBER – 3 DECEMBER 2017
KONSTHALLEN, HANINGE KULTURHUS**

DEN BESVÄRLIGA ÖDLAN

23 september – 3 december

Utställningens titel är hämtad från ett grafiskt verk av Thelma Paananen vars konstnärsskap utgör ramen för utställningen. På bilden ser man en kvinna och två barn som är på väg genom skogen med en bunt ved. Ett av barnen försöker klättra upp på kvinnans rygg men där har redan en liten ödla klättrat upp. Paananen är sedan många år bosatt i Haninge och har verkat som konstnär sedan 50-talet. Hennes verk möter Ville Lenkkers fotografier där uppväxtstaden Mänttä, Finland, står i fokus. Heidi Kilpelainen deltar med *Tango Therapy*, en video och performance. I utställningen närmar sig de tre konstnärerna sina minnen av Finland.

Paananen har en stor produktion av verk med naivistiska drag som med humor och värme ofta avslöjar en längtan efter Finland. Miljöerna är en lantlig finsk torparbyggd med detaljerade iakttagelser och porträtt av familj och vardagsliv. Hennes senare verk inkluderar textila skulpturer som skildrar personer ur hennes liv och samtid. När hon inte kunde måla längre började hon sticka skulpturer.

Thelma Aulio Paananen är utbildad på Konstfack och Konstakademien, Stockholm samt Grafikskolan Ateneum, Helsingfors.

VILLE LENKKERI

Ville Lenkkers foton ur serien *The Petrified Forrest (Den förstenade skogen)* påminner om hans uppväxt i en liten bruksort i mellersta Finland. Hans foton balanserar mellan det dokumentära och det iscensatta och det finns en närhet till det cinematografiska. Lenkkers verk visar minnen eller vad som skulle kunna vara minnen och är avskalade och mystiska i kontrast till Paananens myllrande grafik. Skogen som närvarar är en omslutande trygghet och kan ses som en ingång till verken. Orten som porträtteras är uppbyggd kring ett nedlagt pappersbruk. Skogen, människorna och deras historia finns kvar och visar en vemodighet och försiktig humor, en tillvaro nästan upplöst i tid.

Ville Lenkkeri är utbildad vid Academy of Performing Arts, Prag och University of Art and Design, Helsingfors.

HEIDI KILPELAINEN

Kilpelainen arbetar med gränsöverskridande totalkonstverk inom video, musik, installation och performance. Hon har gett ut tre skivor under namnet HK119 och musiken går som en röd tråd genom hela hennes skapande. Det är också ett sätt att förvalta och omskapa de mytiska arv och traditioner hon fascinerar av. I verket *Tango Therapy* får betraktaren möta konstnären i framförandet av finska sånger och det skapas ett gemensamt bearbetande av minnen. Texten och språket är oviktigt, ibland är sångtexterna bara nonsens. Det är det intima och den totala närvaron utanför språkliga eller kulturella barriärer som skapas i mötet som är betydande.

Heidi Kilpelainen är utbildad vid Central St Martins i London.

PROGRAM

Tisdag 26 september 12:00

Tisdag 17 oktober 12:00

Visning av utställningen.

Lördag 28 oktober från 17:00

Tango Therapy, en performance av Heidi Kilpelainen. I anslutning till firande av Finland 100 år.

Torsdag 16 november 18:00

Ny finsk film, kortfilmsprogram. Presenteras av Finlandsinstitutet.

Torsdag 30 november 18:00

Samtal med Ville Lenkkeri och Hilla Touminen, curator på Finlandsinstitutet.

TRE FRÅGOR

– THELMA AULIO PAANANEN

*Du var tidigt ute i arbetslivet.
Hur började du med konst?*

Jag var i Stockholm en gång som väldigt ung och drömde om att återvända så när chansen uppstod lite senare tog jag den! Där började jag arbeta som krokimodell och bodde ett tag i en konstnärssateljé. Jag lärde känna flera konstnärer och blev intresserad av vad de gjorde och ville prova själv. Småningom började jag själv studera på konstskola. Ganska tidigt hade jag turen att få ställa ut på galleriet Gröna Paletten och min utställning blev noterad av Ulf Linde. Då spred sig ryktet och gallerier och muséer runtom hela landet började höra av sig till mig. Konsten kom in ganska sent i mitt liv men sedan fick inget stoppa den.

*Vilka människor är det vi möter
i dina bilder?*

Det är personer helt från minnet. Mina konstnärsvänner undrade ofta vem som varit modell eller hur jag hade gjort mina kompositioner. Jag jobbar aldrig med levande modeller eller foton, bara minnet. Det är min familj och uppväxt i Finland, min man och mina barn här i Sverige och mitt hem och min vardag. Det är en viss hemlängtan – jag har inte kunnat hälsa på så ofta i Finland.

*Varför valde du att arbeta med
grafik och akvarell?*

Jag började arbeta med skulptur. Under min tid på konstskola blev jag intresserad och lärde mig grafik och etsning. Grafik ligger till grund för målningarna i akvarell så det finns en naturlig koppling. I etsningar använder man koppar som är ett dyrt material och svårt att få tag i. Det är också begränsande att arbeta med hemma eftersom det kräver så mycket behandling. För alla tryck behövs stort utrymme och material. Ett tag hyrde jag skyddsrummet i vårt trapphus för att ha en tryckpress i men målandet var mer tillgängligt att arbeta med hemma. Men nu när jag inte kan måla längre gör jag mina stickade skulpturer och är tillbaka där jag började...